

DEBAT

Slappe danskere
Skal rektorer lokke
eleverne i skole med
gratis morgenbrød?
Bagsiden

Kapitalismen vakler
Global krise river
tæppet væk under
den neoliberale
kapitalisme, skriver
Ulrich Beck. Side 5

Kroniken | Skeletterne i Ole Sohns skab rører på sig

Udenlandske journalister i ny undersøgelse:

Kære danskere! I blev indadvendte og fremmedfjendske under Fogh & Co. Men nu vender det – forhåbentlig – med Thorning

Politiken Research har spurgt 66 udenlandske korrespondenter om Danmarks omdømme:

52

ud af 66 siger:
I mit hjemland blev
danskerne opfattet
som mere xenofobiske
(fremmedfjendske, red.)
under VKO- alliancen
fra 2001 til 2011

48

ud af 66 siger:
Jeg forventer, at
Danmarks omdømme
i forhold til fremmed-
fjendskhed vil blive
meget bedre/bedre
under Thorning-
Schmidt

38

ud af 66 siger:
Under VKO- alliancen
2001-2011 blev
Danmarks generelle
omdømme i udlandet
forværret

44

ud af 66 siger:
Jeg forventer, at
Danmarks generelle
omdømme bliver
meget bedre/bedre
under Thorning-
Schmidt

Læs mere side 6

Paradokset med unge

KOMMENTAR

S nurre Snups Søndagsklub
hed det tv-program, som mi-
ne børn så hver søndag i
90'erne. Værten hed Bubber. Jeg hu-
sker disse søndagsmorgener, fordi
konceptet var, at et barn blev invite-
ret ind i studiet, hvis det havde præ-
steret noget sær-
ligt. Og så kom der
endnu et barn. Og
et til. Til slut var
studiet fyldt med 7-
14-årige, der havde
vundet guldmedal-
jer i cykling, var fo-
tomodeller eller havde spillet en
rolle i en film. Hvis du kan præstere
noget, er du interessant, Amalie-
ellers ikke.

PER MICHAEL
JESPERSEN
OPINIONS-
REDAKTØR

Jeg studsede, fordi det var et mar-
kant brud med det børne-tv, jeg selv
havde set som barn. I dag kan jeg se,
at *bubberismen* indvarslede præsta-
tionsamfundets komme, da tv jo
er et spejlbillede af samfundet
uden for tv-skærmen. Med andre
ord er mine børn, som nu er teen-
agere, vokset op med præstations-
samfundet. Ikke bare i tv, men i sko-
len, på Facebook, blandt vennerne
etc.

DET præger naturligvis en genera-
tion. Se bare i ugen, der gik, hvor vi
her i avisen har skrevet om, at gym-
nasieelever går til psykolog som al-
drig før, blandt andet fordi karak-
terpresset er øget. Vi har også skre-
vet om, at konkurrencepresset ta-
ger til på

“
Unge er både
præstations-
orienterede og
middelmådige

ungdomsud-
dannelserne,
selv de tekni-
ske skoler,
hvor man ik-
ke længere
tager sig så
meget af hin-

anden, fordi man skal præstere.
Information har i de samme dage
beskrevet, hvordan individualis-
men har ramt ungdommen på en
sådan måde, at den unge ikke – som
i 80'erne – giver samfundet, men sig
selv fuckfingeren, hvis han eller
hun ikke får jobbet eller uddannel-
sen. Og Jyllands-Posten har i ugens
løb skrevet om kriseramte unge.

Alle disse historier falder sam-
men med historier om de flittige 12-
tals-piger, der aldrig føler, at de gør
det godt nok. Mantraet er: præstér,
præstér, præstér.

MEN – og nu kommer vi til paradok-
set – der er også en helt anden sand-
hed om ungdommen: At dens præ-
stationer bliver stadig mere mid-
delmådige. I nærværende avis har
vi skrevet om problemet med uni-
versitetsstuderende, der bliver me-
re og mere overfladiske og umoti-
verede. Der er mindst talt middel-
mådige resultater i Pisa-undersø-
gelserne. For ikke at glemme social-
forskerne, der advarer om, at den
sociale mobilitet er gået i stå. Og
mens dvaskheden breder sig, ryk-
ker de unge i andre lande, som over-
haler os i økonomisk vækst og pro-
duktivitet.

Hele denne slaphedskultur
blandt unge er mindst lige så veldo-
kumenteret som præstationskultu-
ren.

Men hvad er så op og ned? Hvad
skal man tro på? Ungdommen kan
jo ikke *både* være præstationsorien-
teret og middelmådig. Vel?

Jamen, hvorfor ikke? Hvad nu,
hvis præstationskulturen og mid-
delmådigheden hænger sammen,
og at problemet er, at de unge præ-
stere på de forkerte præmisser og
områder? Hvad nu hvis kravene til
de unge i skolesystemet er blevet så
diffuse, at de unge ikke rigtig ved,
hvad der forventes af dem? Og hvad
nu, hvis det, som Bubbergenerationen
måler sig på i 2011, er den over-
fladiske eksponering på scenen og
på nettet og ikke dybdæpræstationen
i studerekkammeret?

Bebrejdt ikke de unge. Det er som
samfund, vi gør noget forkert, når
vi bliver mere og mere præstations-
orienterede og stressede – og dårli-
gere og dårligere til at præstere.
Vi har alle et problem.

per.michael.jespersen@pol.dk

Bitterfissen: Der er folk, der hader mig som pesten

ANONYM. Her ville vi gerne have bragt
et foto af debatbloggeren Bitterfissen
Bethany. Det kunne vi ikke, da hun vil
være anonym. Men er det god debatetik
at gemme sig bag anonymitet? Vi har
spurgt 'hende'.

INTERVIEW

TAREK OMAR

B logfænomenet Bitterfissen Betha-
ny har nu som anonym i flere må-
neder angrebet en række danske
debattører og fået et fast følge med tusin-
der af månedlige klik. Hendes blog-raseri-
er er gået ud over blandt andre Anne So-
phia Hermansen, Angela Brink og Paula
Larrain, som hun kalder 'meningsfisser'
og 'klynkekusser'.

Men er det ikke lusket at føre debat som
anonym? Vi har spurgt 'hende' per mail.

»For det første er Bethany en fiktiv iden-
titet, og derfor fungerer 'konceptet' bedst
ved, at jeg er anonym. Ellers bliver fokus
rykket over på mig. Det handler jo om de
andre, ikke om mig. For det andet tror jeg
ikke, det er muligt at drive sådan en blog
uden at være anonym.«

Men er det ikke voldsomt uetisk at kritise-
re folk, som rent faktisk tør stå frem med
navn – mens du blot gemmer dig bag din
computerskærm?

»Jo! Det er voldsomt uetisk, politisk
ukorrekt, og jeg ved ikke hvad. Men folk
elsker det jo. Ja, altså lige med undtagelse
af klynkekusserne Herpes, Paula Larrain
og Angela Brink. Og de er jo i virkelighe-
den ikke bedre selv. Kald en spade for en
spade og en idiot for en idiot. Alt andet er
spild af tid. Den eneste forskel, den slags
gør, er, at ord-oranister kan føle sig dan-
nede herfra og til roven ud af fjerde divisi-
on, mens de sidder og sprøjter deres
fløjsindpakkede galde ud til enhver.«

Så vil skal ikke opfatte dig som andet end
en gimmick? Du vil ikke tages seriøst?

»Nej. Men der er jo folk, der hader mig
som pesten. Der har været udlovet dusør-
er på nettet for afsløring af min identitet,
og jeg er blevet truet med tæsk flere gan-
ge. Det munder så ud i, at jeg bliver kaldt
en kujon, der ikke vil stå ved det, jeg skri-
ver. Det må jeg leve med. Jeg står ved alt,
jeg skriver. Men jeg kan ikke afsløre mig
selv, for så er det slut med Bethany. Det
kan godt være, at min blog er offentligt
rum, men man skal jo selv gøre en aktiv
handling for at komme ind på den blog.

Man kan sagtens undgå mig. Jeg har al-
drig gået ind på andre menneskers blogs
for at revsee.

Hvordan er det muligt at blive truet, når
ingen ved, hvem du er?

»Lad os sige det sådan: Den dag, jeg bli-
ver afsløret, har jeg ikke tænkt mig at
trække i land. På den måde står jeg ved

KVINDER BLOGGER
KRIGEN PÅ FACEBOOK

De seneste par måneder har den **ano-
nyme blogger** Bitterfissen Bethany
sendt sin satiriske galde ud over inter-
nettet. Det kulminerede, da Berlingskes
liberale blogger **Anne Sophia Herman-
sen** blev kaldt 'meningsfisse' og angre-
bet med denne salut: »Hun (...) bruger
tiden på at polere sit image som selv-
stændig karrierekvind, hvilket ikke
ligefrem kan associeres til hendes flir-
tende jeg-boller-mig-gerne-tiltoppen-
attitude, som hendes Facebooksamtaler
stinker af«. Dét skabte mildt sagt debat.

Jeg har fået mail med trusler som:
»Når vi finder ud af, hvem du er, så vanker
der«. Kritikerne bruger jo meget den der
med, at man ikke kan tages seriøst som
debattør, hvis man er anonym. Men jeg er
ikke debattør. Jeg er blogger, og man er
derfor nødt til at opsøge MIG, hvis man vil
læse mine ytringer.

Er der forskel på dine egne meninger og
dem, som Bethany repræsenterer?

»Det kommer an på, hvilken ugedag
det er. Men nogen må jo prøve at redde
den røvsyge blogstilstand. Med snart
600.000 sidevisninger på 5 måneder må
nogen jo ha' trængt til et stykke med Be-
thany.«

Og grunden til, at jeg ikke må interviewe
telefonisk, er vel, at du gerne vil gemme din
hese mandestemme, ikke sandt?

»Helt ærligt, nej. Jeg glæder mig næsten
til at modbevise, at jeg skulle være en
mand. Det er virkelig irriterende og ikke
mindst tankevækkende, at man ikke har
tiltro til, at der kan være en kvinde bag Be-
thany.«

tarek.omar@pol.dk